

Професійне

Ірина Цілик

Я давно не варила малаші з піску
Й не пищала щодуху.
Та й давно не тягала листи в кулаку
З тополиного пуху.
На пристойних колінах без йоду — нейлон
(також зовсім не задрип!)
А натомість "секретиків" пхаю під скло,
соррі! — оптику — кадри.
І "ляльки" мої — часом круті пацани —
Владарі кіловатів.
Фокус-покус — "Мотор!" Щастя — повні штани,
Як належно відзняті...
Хоч давно не калякала дівич-анкет
Й не збирала наклейки,
У нових "аплікацій" ледь важчий сюжет
Й акуратніші склейки.
Чесне слово, здається, усе, як колись!
Всі великі й хороші.
Кішки-мишки, на щастя, не перевелись.
Лишень трішки — на гроші.
А як схованок хочеш, скоріш відсвяткуй
Свої прийдешні "-надцять!"
Бо коли я закінчу свій замок з піску,
Стане всім по кімнатці!..